

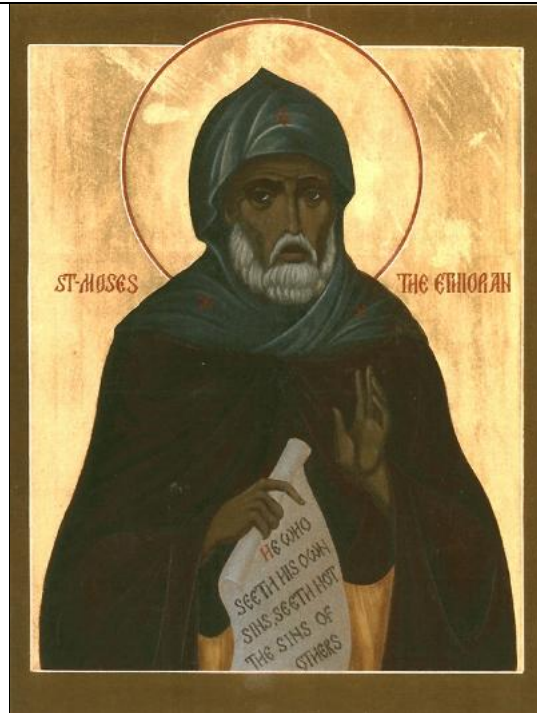
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Преподобний Отець наш
Мойсей Мурин

Our Venerable Father
Moses the Black

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«А Ти, Боже, Якого я не знаю, дай, щоб я пізнав Тебе.»

На 10-го вересня за Григоріянським календарем (це - 28-го серпня за Юліанським) ми святкуємо життя надзвичайного Святця, Преподобного Мойсея Мурина, також відомого, як Мойсея Ефіопця. Мойсей (народився близько 330 р. Б.) був рабом єгипетського вельможі, який був викинув його зі свого двора за крадіж та ймовірно вбивство. А він остаточно став одним із Святих Отців Пустельників, 49 висказів якого зберігаються в славному творі «Вискази Отців» ("Aporhthegmata Patrum"), який подає вдумливі та мудрі поради відносно духовного життя.

Мойсей був відважним і впливовим – а також великим і м'язистим. Він був очолив банду

"And you, O God, Whom I do not know, let me know You."

On September 10 on the Gregorian Calendar (which is August 28 on the Julian) we celebrate the life of a remarkable Saint: Moses the Black, also known as Moses the Ethiopian. A slave who was cast out of his household by his master in Egypt for theft and possible murder, Moses (born about 330 A.D.) eventually became one of the Desert Fathers. Forty-nine of his sayings are preserved in the famous "Aporhthegmata Patrum" (Sayings of the Fathers), which offer perceptive and insightful counsel on walking the spiritual path.

Moses was bold and authoritative – and large and muscular. He came to command a band of robbers who roamed the Nile Valley doing as they pleased. But

розбійників, які мандрували по долині ріки Нілу, і чинили що і як хотіли. Але робити те, що тобі подобається - не тотожне зі свободою. Мойсей прагнув чогось кращого. Він викликав до Бога: «А Ти, Боже, Якого я не знаю, дай, щоб я пізнав Тебе». Одного дня хтось йому сказав, що Монахи, які живуть у Ваді Ель-Натрун біля Олександрії знають правдивого Бога і могли б йому розказати про Нього. Мойсей повернувся, послуховавши їхні слова та поживши поміж ними. Ще інша розповідь говорить, що він був прибув до цієї чернечої спільноти в пошуках захисту від влади, яка за ним гналася, і став настільки захоплений спокоєм і задоволеністю, яких знайшов поміж Монахами, що він вирішив зістатися поміж них.

Ставши Ченцем, Мойсей не втратив тієї ж відваги та впливовості, якими визначався до того часу. Одного разу, коли його брати-Монахи були на Молитві у його келію увірвалися чотири розбійники, які шукали чогось украсти. Та на їхнє здивування цей Монах відбивався і побідив їх. А тоді зв'язав їх і привів їх до других Монахів, кажучи, що він вважає, що не було б по-Християнському завдати їм шкоди, але що ж має він робити з ними? Грабіжники настільки здивувалися з приводу його сили та милосердя, що вони також вирішили зістатися і прийняти подвиг Монашества.

Авва Мойсей остаточно очолював Братерство монаше, яке нараховувало 500 душ. Одного дня він засумував, що так повільно зростає в духовності. Тоді Св. Ізидор, Ігумен Монастиря, звелів йому вилізти з ним на дах, щоб побачити, як сонечко по-маленьку піднімається, і як його світло зростає від перших блідих променів до повноти його слави. А тоді сказав він Мойсеєві: «Проміння сонця дуже повільно відганяють нічку і вводять новий день, і так же тільки повільно й людина стає досконалою духовною

doing as one pleases is far from being free. Moses longed for something better. He cried out to God: "And you, O God, Whom I do not know, let me know You." One day someone told him that the Monks of Wadi El Natroun near Alexandria knew the true God and could tell him about Him. Moses was converted by hearing them and living among them. Another account says that he came to this monastic community to seek refuge from the pursuing authorities and became so taken with the peace and contentment he found among the Monks that he decided to remain.

As a Monk, Moses retained the same boldness that he had had in his former life. Once, while his brother Monks were at prayer, four robbers burst into his cell looking for something to steal. To their dismay this Monk fought back and overpowered them. He then tied them together and brought them to the other Monks, saying he thought it would not be Christian to hurt them and asking what was to be done with them. The robbers were so impressed by his strength and mercy that they, too, decided to remain and became Monks.

Abba Moses eventually led a brotherhood of 500 monks. However, one day he was despondent about the slow pace of his progress in spiritual life. The Abbot, St. Isidore, had him climb up with him on the roof to watch the sun rise slowly into the sky from the first few rays until it attained its full glory. He then told him: "Only slowly do the rays of the sun drive away the night and usher in a new day and, thus, only slowly does one become a perfect contemplative."

On another occasion Moses was asked to participate in a hearing about one of his brother Monks who had done something wrong. Moses came to the hearing with great reluctance and he bore with him a cracked jug out of which the water was leaking. When asked to explain his actions he said: "My sins run out

людиною».

Іншим разом покликали його на суд проти одного Монаха, який у чомусь був провинився. Мойсей прибав дуже неохоче, і приніс зі собою тріслий глечик з водою, з якого вона помало витікала. Коли запитали його, що б то мало означати то Преп. Мойсей відповів: «Мої гріхи витікають за мною і я їх не бачу, але сьогодні я приходжу осуджувати блуди іншого». Ченці догадалися і простили розкаяному братові. (Є подібна розповідь про іншого Отця Пустельника, [Преп. Піора](#)).

Хоч як Преподобний був вдячний Господу за його милосердя то все ж відчував, що будуть наслідки насиллю, в якому він колись був жив (Матвія 26:52). Він і сказав своїм братам, що так як він колись відбирав у людей життя, так колись і його життя відберуть. Так і сталося, коли одного дня напали на Монастир. Мойсей заборонив Братії відбивати їх, кажучи що всі, які бажають можуть утікати, а всі, які бажають остатися з ним, щоб зустріти напад з радістю та любов'ю також можуть залишитися. Семеро Братів залишилося з ним і всі вони постраждали в році 405-му.

Відлунням шляху, якого проповідував цей Африканський Святець можна побачити в прикладі Нелсона Роліглагли Мандели з Південної Африки. Після того, як він відбув 27 літ ув'язнення за активний (і войовничий) спротив політиці апартеїду, його звільнив своїм указом Президент Ф. В. де Клерк, відгукуючись на світовий тиск. Через чотири роки він став його наступником, як Президент у перших багато-расових виборах у їхній країні. Замість того, щоб старатися помститися гнобителям його чорних спів-громадян, Президент Мандела вибрав шлях відновного замість карального правосуддя. Він установив комісії «Правди й примирення», щоб гнобителі та їхні жертви могли порозмовляти одні з одними і знайти

behind me and I do not see them, but today I am coming to judge the errors of another." The Monks took this counsel and forgave their penitent brother. (There is a similar story about another Desert Father, [St. Pior](#)).

Grateful as he was for the Lord's mercy, St. Moses sensed that there would be consequences to the violence of his former life (Matthew 26:52). He told his brothers that, just as he had once taken life by violence, so would his be taken one day. And so it happened when the Monastery was attacked one day. Moses forbade his brothers to defend themselves, saying that all who wished to could flee and all who wished to remain to face the impending attack with joy and love could remain. Seven brethren remained with him and they were all martyred about 405 A.D.

An echo of the way proclaimed by this African Saint may be seen in the example of Nelson Rolihlahla Mandela of South Africa. After 27 years of imprisonment for his active (and militant) opposition to apartheid he was released in response to world pressure by the decree of President F. W. de Klerk. Four years later he succeeded him as President in their country's first multi-racial elections. Instead of seeking vengeance on the oppressors of his fellow black citizens, President Mandela opted for restorative rather than punitive justice. He had "Truth and Reconciliation" commissions set up so that oppressors and victims could speak to each other and find a place in their society. An image of the success (a work in progress) of Nelson Mandela's vision of a land united land by the African philosophy of "Ubuntu" may be glimpsed in the marvelous video of the South African rugby team, the Springboks, fervently singing the [national anthem](#) which incorporates both the song Blacks sang in their struggle for equal rights and the anthem introduced by White Afrikaaners. Their story is wonderfully

місце в своєму суспільстві. Можна побачити картину успіху (тобто процесу, який постійно звершується) Нелсона Мандели візії країни об'єднаної Африканською філософією «Убунту», у чудовому відео палкого співу Південно-Африканською командою регбі «Спрінгбокс» [національного славня](#), який містить у собі і ту пісню, яку співали негри в їхньому змаганні за рівні права і славень, якого внесли білі африканери. Розвиток цього чудово представлений у фільмі «Інвіктус», якого видали в 2009-му р.

Архиєпископ Йоганнесбурга Десмонд Туту так описує «Убунту»: «Ми надто часто думаємо про себе, як особи поділені одне від одного, а насправді ви споріднені і те, що ви робити впливає на весь світ. Коли ви робите добро – воно поширюється; воно – для всього людства». Це ж вислів Тринітарного Богослов'я, яке каже, що подібно, як Бог – Один і в той же час - Три виразні Особи, так і люди створені й покликані бути в той же час – об'єднаними в досконалі гармонії і виразними особами. Архиєпископ також сказав про Нелсона Манделу: «Він – Божий дар для Південної Африки, і він наш дар для світу».

Дехто закримітив образ Св. Мойсея Мурина в особі Джульза Вінніфілда в популярному фільмі «Палп Фикшан» («Кримінальне читиво»), що вийшов у 1994-му р., коли той відвертається від свого минулого життя у насиллі і намагається «бути пастирем» для «слабких» замість «тиранством злбних людей». У нашій добі реального й потенційного насилля, що став тим смертельнішим через небувалі досі осягнення технології, дуже на місці пригадувати й святкувати людей, які втілюють спокій і примирення. Добре пригадати собі, що Св. Мойсей Мурин і безліч інших йому подібних моляться Богу за нас і захочують нас знаходити відвагу та спокій ходити щораз краще по

presented in the 2009 film Invictus.

Archbishop of Johannesburg, Desmond Tutu, expressed “Ubuntu” thus: “We think of ourselves far too frequently as just individuals, separated from one another, whereas you are connected and what you do affects the whole World. When you do well, it spreads out; it is for the whole of humanity”. This is another expression of the Trinitarian theology proclaimed in the Church, which says that just as God is One and at the same time Three distinct Persons, so humans are created and called to be united in perfect harmony and at the same time distinct persons. The Archbishop also said of Nelson Mandela: "He is God's gift to South Africa and he is our gift to the world."

Some have noted an image of St. Moses in the character of Jules Winnifield in the popular 1994 film Pulp Fiction, as he turns away from his violent past and seeks “to be a shepherd” to “the weak” instead of “the tyranny of evil men”. In our age of violence, real and potential, made all the more deadly by unprecedented advances in technology it is good to remember and celebrate people who embody peace and reconciliation. It is good to recall that St. Moses the Black and countless others like him are praying to God for us and cheering us on to find the courage and peace to walk with ever greater perfection in the ways of the Lord (Hebrews 12:1).

дорогах Господніх (Євреїв 12:1).	
----------------------------------	--